

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/C-3/37.792 — Microsoft

(zgodnie z art. 15 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 26/04)

Projekt decyzji w tej sprawie prowadzi do następujących obserwacji:

Postępowania i pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Dnia 10 grudnia 1998 r. przedsiębiorstwo Sun Microsystems Inc („Sun”) złożyło skargę zgodnie z art. 82 przeciwko Microsoft Corporation („Microsoft”) na mocy art. 3 rozporządzenia Rady nr 17/62 ⁽¹⁾ w oparciu o domniemanie bezprawnej odmowy udzielenia informacji dotyczących interfejsu niezbędnych do interoperacyjności, która może ostatecznie umożliwić przedsiębiorstwu Microsoft rozszerzenie dominacji w zakresie systemów operacyjnych komputerów osobistych na blisko spokrewniony rynek oprogramowania dla systemów operacyjnych serwerów grup roboczych. Sprawa została otwarta w związku ze skargą przedsiębiorstwa Sun i zarejestrowana jako sprawa IV/C-3/37.345.

W dniu 1 sierpnia 2000 r. Komisja wystosowała do Microsoft pierwsze pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 2842/89 ⁽²⁾, na które przedsiębiorstwo Microsoft odpowiedziało dnia 17 listopada 2000 r.

W lutym 2000 r. Komisja wszczęła postępowanie z urzędu — zarejestrowane jako sprawa COMP/C-3/37.792 — w kwestii zbadania, czy przedsiębiorstwo Microsoft nielegalnie powiązało swój produkt o nazwie Media Player ze swoim dominującym systemem operacyjnym Windows.

Drugie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, które zostało wystosowane do Microsoft dnia 30 sierpnia 2001 r., dołączało odnośne wnioski określone w pierwszym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń do procedury toczącej się w ramach sprawy COMP/C-3/37.792. Dotyczyło ono zagadnień interoperacyjności i połączenia Windows Media Player w ramach Windows. Microsoft udzielił odpowiedzi w dniu 16 listopada 2001 r., w której rezygnował z prawa do złożenia wyjaśnień.

W dniu 6 sierpnia 2003 r. Microsoft otrzymał trzecie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. To dodatkowe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń nie obejmowało agresywnych praktyk innych niż te, które zostały już opisane w pierwszym i drugim zgłoszeniu zastrzeżeń, wyjaśniało natomiast, że jego nowe elementy winny być odczytane i rozumiane w kontekście dwóch pierwszych pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń. Zawierało ono zwłaszcza wnioski z późniejszego badania rynku i objaśniało szczegółowo środki zaradcze, które zamierzała podjąć Komisja.

Odpowiedź Microsoft na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Microsoft miał początkowo udzielić odpowiedzi na trzecie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w ciągu ośmiu tygodni, czyli do dnia 1 października 2003 r. Udzielono mu dostępu do akt Komisji w dniach 7 i 8 sierpnia 2003 r. Był to czwarty przypadek udzielenia przedsiębiorstwu Microsoft dostępu do akt. W dniu 7 września 2003 r. Microsoft zwrócił się z wnioskiem o przedłużenie o 60 dni terminu udzielenia odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, czyli do dnia 4 grudnia 2003 r. Moim zdaniem przedłużenie terminu o tak długi okres nie było uzasadnione, jednak biorąc pod uwagę przede wszystkim fakt, że był to okres wakacyjny, wyraziłam zgodę na przedłużenie terminu do dnia 17 października 2003 r. W dniu 17 października 2003 r. Microsoft udzielił terminowo odpowiedzi na trzecie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Microsoft zwrócił się z wnioskiem o możliwość przedstawienia dodatkowych materiałów w postaci wyników badania i analizy, które zostały przeprowadzone przez firmy doradztwa gospodarczego Mercer i NERA. W dniu 31 października 2003 r. pozwolono przedsiębiorstwu Microsoft przedstawić dodatkowe materiały pod warunkiem dostarczenia Komisji odnośnych danych pierwotnych uzyskanych w wyniku badania, przed ujęciem ich w formie analizy ekonomicznej. Microsoft zastosował się do tego warunku i przedstawił sprawozdania firm Mercer i NERA we właściwym terminie w dniu 31 października.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r. Pierwsze rozporządzenie wykonawcze do art. 85 i 86 traktatu WE (Dz.U. L 13 z 21.2.1962, str. 204)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji nr 2842/98/EOG z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie przesłuchania stron w określonych procedurach na podstawie art. 85 i art. 86 traktatu WE (Dz.U. L 354 z 30.12.1998, str. 18-21).

Udział stron trzecich w postępowaniu; wzajemne przekazywanie informacji

Przedsiębiorstwu Sun jako formalnemu skarżącemu udostępniono nieopatrzoną klauzulą poufności wersję pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Duża liczba innych stron trzecich aktywnie uczestniczyła obok przedsiębiorstwa Sun w postępowaniu i przyznano im status zainteresowanych stron trzecich.

Strony trzecie otrzymały nieopatrzone klauzulą poufności wersje wszystkich trzech pisemnych zgłoszeń zastrzeżeń oraz odpowiedzi udzielonych przez Microsoft. Ich pisemne uwagi zostały przekazane w celu skomentowania przedsiębiorstwu Microsoft. Z uwagi na fakt wzajemnego przekazywania sobie między stronami oraz stronami trzecimi wszystkich najważniejszych dokumentów sprawa odznaczała się dużym stopniem przejrzystości we wzajemnych stosunkach między stronami.

W piśmie z dnia 4 listopada 2003 r. Microsoft zwrócił się do mnie z wnioskiem o orzeczenie, że pewien dokument oraz dwa sprawozdania przedstawione przez skarżącego oraz pewną stronę trzecią, które Komisja przekazała przedsiębiorstwu Microsoft w dniu 3 listopada, nie powinny zostać przedstawione ani omawiane podczas spotkania wyjaśniającego. Nie przychyliłam się do tego wniosku z uwagi na fakt, że sprawozdania te odnosiły się do przedmiotowej sprawy, poinformowałam jednak uczestników podczas spotkania wyjaśniającego, że Microsoft nie miał jeszcze dostatecznej możliwości przedstawienia formalnych uwag w stosunku do wspomnianych dokumentów.

Spotkanie wyjaśniające

W swojej pisemnej odpowiedzi na trzecie zgłoszenie zastrzeżeń Microsoft zwrócił się z wnioskiem o przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego.

Spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniach 12, 13 i 14 listopada 2003 r. W spotkaniu oprócz Microsoft wzięli udział skarżący oraz osiem zainteresowanych stron trzecich. Aby dać przedsiębiorstwu Microsoft dostateczną okazję do przedstawienia ustnie swoich argumentów, pierwsze półtora dnia zarezerwowano dla jego reprezentacji. Zarówno skarżący, jak i zainteresowane strony trzecie miały na przedstawienie uwag między 30 minut a dwie godziny. Na koniec Microsoft skorzystał z okazji do skomentowania uwag stron trzecich podczas spotkania wyjaśniającego, a następnie do przedstawienia swojego komentarza także na piśmie.

Podczas spotkania wyjaśniającego jedna ze stron trzecich (RealNetworks) zamierzała obalić twierdzenie przedsiębiorstwa Microsoft, jakoby system operacyjny Windows przedsiębiorstwa Microsoft nie działał prawidłowo bez funkcji oferowanych przez Windows Media Player. Prezentacja przedsiębiorstwa RealNetworks stała się podstawą do różnicy stanowisk odnośnie do kwestii, czy usunęło ono całkowicie z systemu Windows kod dwójkowy aplikacji Windows Media Player. W celu sprawdzenia ścisłości prezentacji RealNetworks Komisja zaprosiła Microsoft oraz RealNetworks do swojej siedziby w Brukseli. W dniu 23 stycznia 2004 r. przedsiębiorstwo RealNetworks jeszcze raz dokonało swojej prezentacji w obecności przedstawicieli Komisji i przedsiębiorstwa Microsoft za pomocą komputera typu laptop. Przedsiębiorstwo Microsoft otrzymało wspomniany komputer w celu dalszej weryfikacji i przedstawiło swoje uwagi w dniu 6 lutego 2004 r.

Pismo Komisji z dnia 16 stycznia 2004 r.

W dniu 16 stycznia 2004 r. Microsoft otrzymał po raz kolejny zezwolenie na dostęp do akt. Tego samego dnia Komisja wysłała do Microsoft pismo, którego celem było uniknięcie wszelkich nieporozumień odnośnie do ewentualnych wniosków Komisji w stosunku do pewnej liczby dokumentów oraz dowodów pochodzących ze spotkania wyjaśniającego, które zostały dołączone do akt. Stąd też dokumenty oraz dowody wraz z odnośnymi wnioskami sformułowanymi przez Komisję zostały wymienione w załączniku dołączonym do niniejszego pisma. Ponadto w odpowiedzi na odpowiedź Microsoft na trzecie pisemne zgłoszenie zastrzeżeń pismo Komisji z dnia 16 stycznia 2004 r. wskazywało na właściwą interpretację postawionych zastrzeżeń dotyczących kwestii interoperacyjności. Przedsiębiorstwu Microsoft zapewniono możliwość skomentowania obu aspektów wspomnianego pisma do dnia 30 stycznia 2004 r.

W pismach datowanych na 24 i 27 stycznia Microsoft przedstawił pogląd, że pismo z dnia 16 stycznia 2004 r. zawierało szereg nowych elementów, przez co mogłoby stanowić nowe i nieuznane pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Microsoft zwrócił się ponadto o wskazanie, do których ustępów w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń odnosiły się wnioski ujęte w załączniku do pisma Komisji z dnia 16 stycznia oraz o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi do dnia 13 lutego 2004 r. Żądanych wskazówek udzielono przedsiębiorstwu Microsoft w dniu 27 stycznia 2003 r. W pismach noszących daty 30 stycznia i 5 lutego przedłużyłam termin, w którym Microsoft miał przedstawić swoje komentarze, do dnia 8 lutego 2004 r.

W dniu 7 lutego 2004 r. Microsoft przedstawił swoje komentarze odnośnie do załącznika do pisma Komisji z dnia 16 stycznia. Stwierdzał w nich, że pismo z dnia 16 stycznia zawierało nowe zastrzeżenia. Microsoft zwrócił się ponadto o potwierdzenie, że jego komentarze zostaną uwzględnione.

W pismach noszących daty 30 stycznia i 20 lutego 2004 r. wyraziłam pogląd, że pismo Komisji z dnia 16 stycznia 2004 r. zostało wyraźnie przygotowane z myślą o zapewnieniu właściwego zrozumienia przez Microsoft postawionych zastrzeżeń dotyczących interoperacyjności oraz ewentualnych wniosków Komisji w stosunku do pewnych dokumentów należących do akt. Stąd też nie podzielałam stanowiska Microsoft, jakoby omawiane pismo stanowiło nowe i nieuznane pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. W moim piśmie z dnia 20 lutego potwierdziłam jednocześnie, że treść odpowiedzi Microsoft zostanie oczywiście wzięta pod uwagę przez Komisję.

W trakcie postępowania odrzucono niektóre zastrzeżenia sformułowane w drugim pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, te mianowicie, które odnosiły się do stosowania efektu dźwigni finansowej w dziedzinie technologii, dyskryminującego udzielania licencji oraz agresywnej polityki licencyjnej.

W świetle powyższego uważam, że prawo przedsiębiorstwa Microsoft i stron trzecich do bycia wysłuchanym zostało w przedmiotowej sprawie zachowane.

Bruksela, dnia 18 marca 2004 r.

Karen WILLIAMS
